

Landbruget har dem? Nej, Regeringen som saadan skal repræsenteres, og efter min Mening med mere end eet Medlem, ogsaa for Kommissionens Skyld; for Kommissionen vil være ringe tjent med at Regeringen kun sætter eet Medlem ind med Hensyn til Udførelsen af Arbejdet. Formanden maa til at lede det have nogen Assistanse af Folk, som ere fortrolige med de Forretninger, Ministeriet har ligesom over for Landboforhold. Det er min Overbevisning, og det kommer jeg nok til Rette om med det Udvalg, som ventes nedsat. Det ærede Medlem vilde have Landarbejderne repræsenterede og spurgte om min Mening derom. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det var jo egentlig ikke min Mening, at angive andet end min egen Stilling til Forslaget. Det er de ærede Forslagsstilleres Sag at forsvare Forslaget, og sige, hvad der skal lægges ind i det. Naar der ikke er foreslaaet særlige Repræsentanter for Landarbejderne, antager jeg, at det er, fordi Rigsdagen vælger saa mange Medlemmer. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at Rigsdagen kan vælge blandt sine egne Medlemmer; men den kan virkelig ogsaa vælge udenfor disse, den kan ogsaa vælge Folk, som ikke ere Medlemmer af Rigsdagen. Det kan godt være, at Tingene ville vælge Medlemmer af deres egen Midte; men det er ogsaa muligt — det har man set før — at man vil vælge Medlemmer udenfor Rigsdagen, og det ærede Medlem kan jo selv sørge for at Tinget stemmer paa Landarbejdere og paa den Maade faar dem repræsenterede i Kommissionen. Jeg vil blot gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger, den ene til et æret Medlem (S. Jensen), der nævnde, at Staten skulde hjælpe til at ordne Prioritetsforholdene for de paagældende mindre Ejendomsbesiddere, Husmændene. Det har Staten gjort gennem Husmandskreditforeningen, ikke blot saaledes, at der er Garanti for Obligationerne, men det ærede Medlem ved jo, at Udgifterne til Taksation blive refunderede af Staten, saa jeg skulde dog tro, at Staten yder noget, og noget klækkeligt.

En æret Taler mindede om de vel bekendte og her tidligere højt udtalte Ord: „Fri Jord i fri Mand's fri Haand“. For en ti til tolv Aar siden var disse Ord jo stærkt i Kurs i Folketinget. Jeg havde den Gang den Ære at være Medlem af Folketinget, men var ogsaa den Gang en bestemt Modstander af dette System.

Korsgaard: Det Forslag, som her foreligger som det sidste paa Dagsordenen og angaar Medsættelsen af en Landbokommission,

er jo det syvende og sidste af de saakaldte agrariske Forslag, der er forelagt Tinget, og som vi have behandlet i den sidste Tid. Hvis det, at dette Forslag om en Landbokommission er det sidste i Rækken, dels ved Forelæggelsen og dels ved Behandlingen her i Tinget, har en Slags symbolisk Betydning, saaledes at forstaa, at man tillægger dette Forslag en ringere Betydning eller i alt Fald stiller det sidst i Rækken af de Foranstaltninger, som skulle træffes til Landbrugets Læve eller i alt Fald til Tilfredsstillelsen af Agerernes Ønsker — jeg siger, at hvis Meningen med at rykke det saa langt ned i Rækken, at det kommer aller sidst er symbolisk, saaledes at Forslagsstillerne tillægger det mindre Vægt, vil jeg meget beklage det. Jeg er nemlig af den Formening, at af alle de Forslag, der i den sidste Maanedes Tid ere komne til os af agrarisk Natur, baade de mange, vi have faaet af det ærede Medlem for Møen (Bojssen) og ogsaa enkelte fra anden Side, at af alle disse Forslag er det foreliggende om en Landbokommission det aller vigtigste, ikke just paa Grund af det, det for Øjeblikket indeholder, men fordi det er et Forslag, der virkelig peger paa en stor Opgave. Jeg kan ikke se, at noget af de andre agrariske Forslag, som Rigsdagen har behandlet, peger paa eller løser en eneste Opgave af nogen Betydning for Landbruget. Jeg skal føje til, at hvis Agererne her til Lands kunne tilfredsstilles ved de Retter, man har serveret her i den senere Tid, saa siger jeg, at det er Folk, som ere lette at tilfredsstille. Naar jeg i den senere Tid — sidst i Afkes, tror jeg, det var, i Berlingske Tidende — har set, at Købstæderne ere blevne opmærksomme paa, at nu ville Landmændene have noget, og at Købstæderne stille sig en garde for at kunne tage deres Interesser i Forsvar, hvis Landbruget skulde gribe for vidt om sig, saa tror jeg, at Købstæderne ville kunne fuldstændig berolige sig. Hvis Landbruget, eller specielt det agrariske Landbrug, er tilfredsstillet ved de Skueretter, som her stilles for dem, siger jeg, at det vilde være Synd at misunde dem dem. Stedet og Tiden er jo ikke til nu at gennemgaa de forskellige Forslag, som have foreligget her i den senere Tid. Hvis jeg havde villet deltage i Forhandlingerne om disse Forslag, skulde jeg være kommen før. Jeg skal tilstaa, at jeg ikke føler mig synderlig fristet til at deltage i Forhandlingerne om Sager, om hvilke man kan sige sig selv, at de knap ere en Bønne værd. Derimod skal jeg erkende, at dette Forslag er et Forslag af høj økonomisk og social Rang. Hvis det virkelig bliver til noget, og hvis